

(0/38)

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA

NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

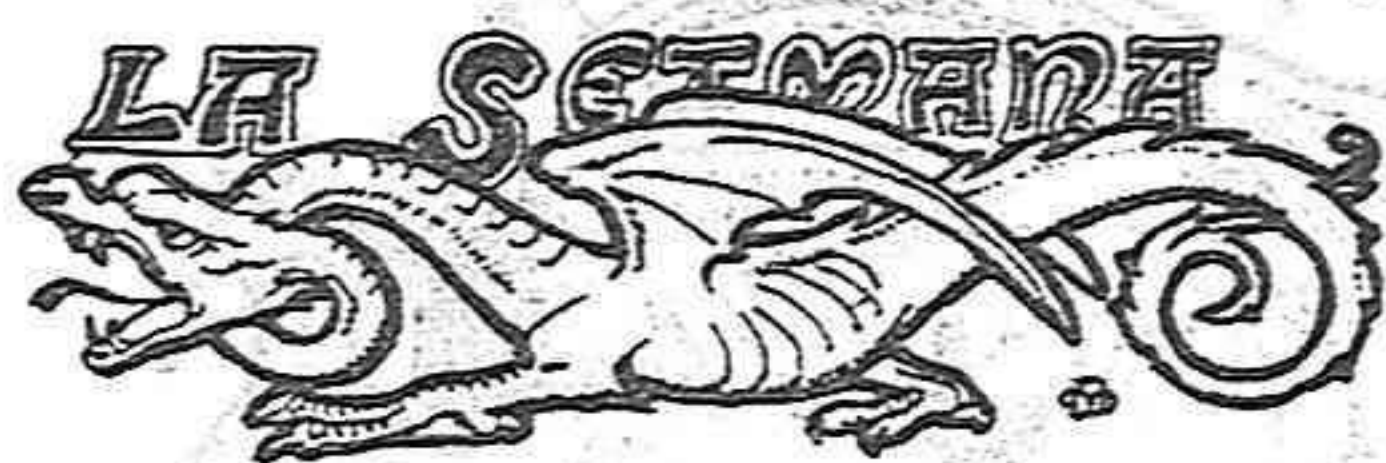
ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA
BARCELONA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:
Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA, pessetas 1'60. — EXTRANGER, 2'60.

Després de la sega

—La cullita de la Solidaritat ha sigut espléndida. ¡Mireu quína garba més hermosa portó al Congrés!

ULLADA POLITICA

S'ha dit que l'actitut rebelde de n Moret está apoyada per altas influencias...

En efecte, se parla com de una cosa planera de la dissolució de las Corts...

Catalunya està desperta i al seu exemple se va desveillant el país...

Cada dia va essent aqueixa fórmula millor compresa y més ben sentida...

Per fi s'ha fa justicia al patriotisme catalá. Ja la malvada llegenda del separatisme...

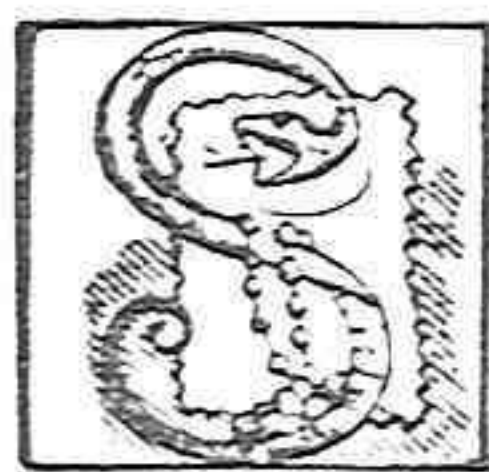
Els cridaners que odian a n en Salmerón, y que voldrien amargar els seus éxits...

Els mateixos que odian a n en Salmerón, y que voldrien amargar els seus éxits...

Lo mateix succehirá exactament lo mateix que al lerrouxisme a Barcelona...

PEP BULLANGA

El contrast

La Solidaritat catalana ha fet un camí tan assombrosament ràpid...

P. K.

Homes sense seny els provocadors dels successos del 25 de novembre de 1905...

Polítics sense seny els que conferiren a una tayfa desenfundada la patriótica misió...

Periodistas sense seny els atiadors d' odís contra Catalunya, els sembradors de impropis...

Catalunya ha copat la casi total representació parlamentaria del Congrés...

Y com contrasta aquest brillant esclat de política nova ab la desfeta de la vella...

Els 40 diputats y 14 senadors de la Solidaritat catalana, restats al patrimoni del poder executiu...

Ben clarament acaba de demostrarse: ni un ni l'altre partit contan ab el apoyo del país...

El partit que cau ha de mendicar del partit que puja un número d' actas que li permeti simular una oposició convinguda...

La Solidaritat catalana acudint directament al cos electoral y rebent d' ell una adhesió y una confiança...

El contrast resulta feridor y s' imposará fins als més cegos y obcecats.

Si avants de comensar las tasques parlamentarias, si avants de que accioni la Solidaritat catalana en el Parlament...

El contrast resulta feridor y s' imposará fins als més cegos y obcecats.

Si avants de comensar las tasques parlamentarias, si avants de que accioni la Solidaritat catalana en el Parlament...

La forsa... Avuy no hi ha més forsa que la que radica en la voluntat de la nació.

Y aquesta voluntat está blindada per la serenitat més absoluta, no tenint res que témer...

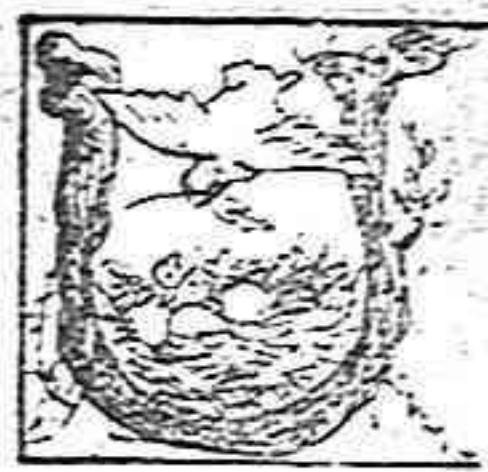
Y vaja que una llarga successió de fets ens está dihent y demostrant a sacietat que ls que perden el seny ho perden tot.

Catalunya l' conserva ben clar el seny, y sabrá aclarir l' enteniment del poble espanyol en massa.

Res més impotent que una simple negació; de res serveix criticar; pera convence, es precis construir.

Res més impotent que una simple negació; de res serveix criticar; pera convence, es precis construir.

Els diners de la revolució

NA imprudencia de n Lerroux vá fer públich que de Buenos Ayres vá ser girada al Sr. Pi y Suñer...

piém a continuació:

>Confirmo yo ahora que es verdad que el señor Calzada dió orden al Banco Español del Rosario...

>Por lo tanto, el dinero depositado en la Societé Générale pasó al Crédito Lyonnais...

>Más tarde, encontrándome en Madrid, recibí una carta de mi tío Suñer y Capdevila...

>Como a mí, particularmente, no me importaba el destino que se daría a aquel dinero...

>Para contestar a mi tío, fui a ver al señor Salmerón, al que enseñé la carta...

>En vista de todo esto, escribí a mi tío dándole cuenta de la contestación del señor Salmerón...

>Y por último, le manifesté que ni el señor Calzada, ni nadie de Buenos Aires...

Tenim, donchs, que n Lerroux vá cobrar aquella suma a espaldas del Sr. Salmerón.

Sabent nosaltres tot aixó, y encare més: que se l' havia fet girar a nom del seu despeser Sr. Vila...

Ara veurán lo que ha respost desde El Progreso:

A UNA IMPERTINENCIA

>Es cierto lo que dice el señor Pi y Suñer, en carta que publica ayer un periódico local...

>Los que la enviaron saben por qué y para qué lo hicieron, y en qué y cómo se invirtió...

>Fué elegido mediador el señor Pi y Suñer, por designación expresa del señor Lerroux...

>Todo lo demás que innecesariamente refiere el señor Pi y Suñer, por lo que al señor Lerroux toca...

>Nuestro director no ha percibido jamás un sólo céntimo del llamado Tesoro de la República...

>Es inútil intentar hacerle resbalar por el camino de las insidias...

>Y añade que se lo gastó como le dió la gana.

No volíam saber res més. En Lerroux confessa que ls diners que varen ser enviats...

Preguinu nota de aquesta breu confessió els qu' encare creuben en la seva aptitud revolucionaria...

En Lerroux se gasta ls diners que se li confian de la manera que li dona la gana...

Es per aixó qu' encare no ha donat comptes a ls socis que foren de Fraternidad republicana...

Lo mateix está succehint ab la Casa del Pueblo, societat anónima, subjecta als seus Estatuts...

Aixó que será molt revolucionari, segons la seva manera especial d' entendre la Revolució...

No fora hora ja de que ls republicans consti-

tuhissin un tribunal compost de personas serias y desapasionadas...

A SALMERON

Deixa que escriguin y parlin de tí, sens cap mirament que t' maltractin sens respecte...

La columna en que descansas tant y tant ha anat creixent...

Eras gran, mal que els hi pesi y ara un gegant t' has tornat...

¡Salut Salmerón insigne! Soldat de la llibertat, Paladí de la República, Verb de Solidaritat!

T. RUSCA

ESPRES de la gran victoria alcanzada en las elecciones de Diputados a Cortes...

Ja ho veu, Sr. Moret: els catalans no hem hagut de regatejar ab en Maura...

Y ara ls que diuen que Solidaritat catalana s' ha concertat únicament en perjudici del partit republicá...

Un d' ells, el conegut lliure-pensador D. Odón de Buen, que ha sigut elegit per Barcelona...

Lo qual demostra clarament, que Solidaritat catalana, té apart de molts altres mérits...

Y sortí el Sr. de Buen, ab tot y ls esforços practicats pels senyors del Comité de Molestia Social...

Pero la Solidaritat els hi passá per damunt y ls senyors del Comité de Molestia Social...

Entre varias falsesats y ximplerías que no valen la pena, El Progreso del diumenge dedica al nostre editor un sueltito...

>Ayer—diu—unos obreros librepensadores vieron en la calle del Conde del Asalto al propietario de LA CAMPANA...

No s' varen equivocar els obreros librepensadores. El senyor López anava efectivament ab un capellá, ab el digne capellá de la Presó Celular...

Y si l' diari de n Lerroux desitja saber tot lo que l' ilustrat y bondadoso sacerdot val y representa...

Al enterro de la esposa del Sr. Sol hi assistí la comunitat de Betlém...

No consignem aquests detalls en tó de censura, respectuosos com som de todas las creencias.

El Sr. Sol podrá medir l' agrahiment que mereixen els seus nous companys polítics...

Els perturbadors, els baladrers, els que may han fet altra cosa que destorbar...

Per lo vist se proposan obscurir la gloria alcanzada per D. Nicolau Salmerón...

¡Ah gossos del hortelá! Per més que lladreu no ns destorbareu de treballar...

¡Els partidaris de n Lerroux son els peóns, la gent sense ocupació fixa...

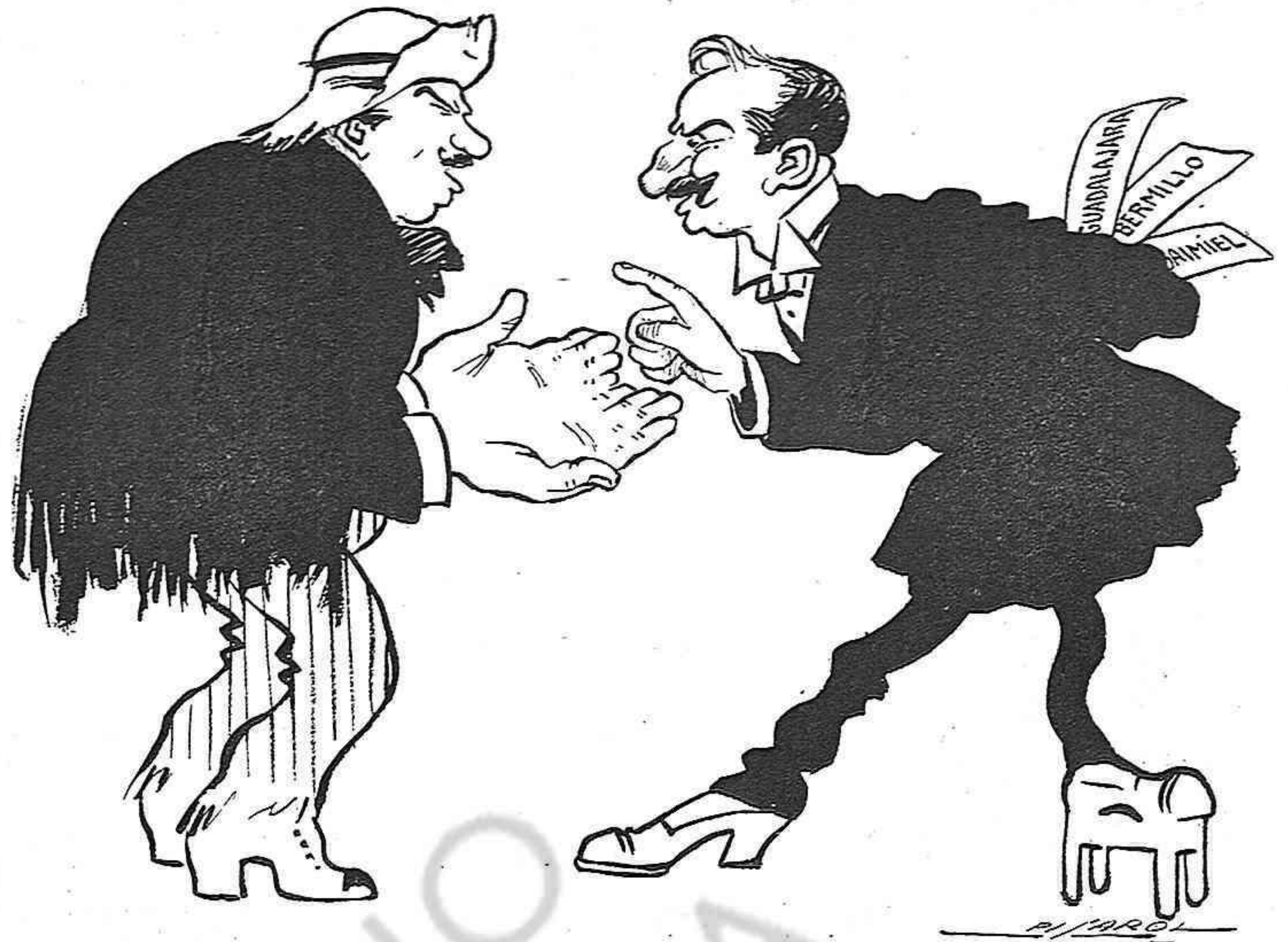

Pláticas de familia

Ab motiu de la repartició d' actas de senadors, en Maura y en Moret s' han agafat. Y aquí tenen las conseqüencias: el torn s' ha romput.

¡Un' acta, per caritat!

—Vaja, amich Romanones, ¿dónquime'n una de las tres que té! Vosté ja m' coneix anys há y sab lo bé que l' he servit sempre. ¡Fássim aquest favor!

Y que no s' hi entretengui gayre en formular aquesta protesta, porque, á més dels referits periódichs americanos y francesos, aviat se n publicaran altres — el trust ho sab tot — á Berlín, á Moscou y á la Conxinxina, y, naturalment, será precis que torni á protestar, donchs, ja es cosa resolta, no s' mourá una fulla en els dos hemisferis que no s' exigeixi á la Solidaritat la corresponent protesta. Un altre deber de la Solidaritat es rompe las amarras. ¿De quinas amarras se tracta? De las que uneixen á la Solidaritat — diu el trust — ab ciertas agrupacions residents al extranger. Veritat es que aquestas amarras la Solidaritat no las veu, ni sab ahont son, ni existeixen més que en la fantasia del trust... Tant se val: s' han de tallar, s' han de rompre, s' han d' ensenyar al món desfetes, trencadas... encare que no existeixin. ¿No es el trust el qui ho vol?... ¿Per qué, donchs, la Solidaritat ha de rebelarse contra las ordres del trust?

Tal es la situació creada avuy al voltant de la Solidaritat per obra y gracia del infatigable tercetto madrileny. Afortunadament, las Cortes están á punt d' obrirse y l' grotesch castell de falsetats, suspicacias y tonterías ab tant carinyo edificat sobre l' arena de la passió, caurá desde l' primer moment. La alenada honrada y pura de la Solidaritat bastará per arrunarlo.

Será precis que tots els elements solidaris començin ja á preparar-se pera las elecciones municipales del próxim mes de noviembre. No n' hi ha pron ab haver derribat l' arbre malehit de las oligarquías. No n' hi ha pron ab haver destruhit l' imperi del caciquisme gros. Precisa además arreballarse las últimas arreals, sense deixar-ne ni rastre. Aqueixas arreals están representadas pel caciquisme local ensenyorit de molts ajuntaments. L' agrám y la canyota de las vinyas tornan á rebrotar, si no s' fa una cavada ben fonda. Feula, catalans, ara que la sahó es bona.

El Sr. Baró vol que la Solidaritat sigui monárquica, dinástica, conservadora y católica. Passa la semana rumiando la mostra, y al arribar al dijumenge, diu sempre lo mateix: Católica... Conservadora... Dinástica... Monárquica... Més que un periodista conscient, el Sr. Baró sembla un lloro ensinistrat. Jo fins m' he arribat á creure que l's pochs lectors que li quedan al Avi Brusí acabaràn per tenirli llástima. ¡Vaya una manera d' amohinarse per una cosa que no li importa, porque ell menos que ningú ha contribuít á formar-la! Dintre de la Solidaritat, tant D. Teodoro, com l' Avi de la premsa, serán sempre uns sobre-vinguts. Las Cortes s' obriran el día 13 del corrent. ¡El 13, un número fatídich! — diuen molts. Y en efecte, jo crech que ho será; pero no pel pobre espanyol, sino pera tot lo que s' oposi al cumpliment de las sevas aspiraciones. Perque, per lo que toca á la Solidaritat catalana, tothom sab que ha dit y no s' cansará de repetir: — ¡Tretze son tretze!

un article titulat: Matute solidario, deya textualment: «Desde diciembre de 1905, en que surgió la figura de ese gran delito de lesa libertad y lesa patria que se llama Solidaridad... etc., etc. Sembla impossible que aquest desballestat fonografo encare fassi parlar al disch que va colocalhi en Moret, y encare tingui la corda que va donarli en Romanones. Per tot arreu brollan espurnas solidarias. A Aragón, á Valencia, á Mallorca, á la Rioja, á Extremadura, á Andalusia... Y encare la representació solidaria de Catalunya no ha comensat la seva campanya en el Parlament. ¡Preciosos sintomas d' un desvetllament nacional! Els oligárquichs están que bufan de rabia. Pero, no tinguin cuidada, que quant més bufin, més encendrán el foch.

Entre pare y filla. Escolta, noya. El Sr. Canals m' acaba de demanar la teva má: ¿Qué t' sembla un marit de cinquanta anys? Resposta de la xicota: — La veritat, papá, més me'n estimaria dos de vint y cinch.

REPICHS Fantástico. L' marqués de Baztán va gastarse trenta set mil duros en el districte de la Seo d' Urgell, y s' va quedar sense acta. Vels'hi aquí una bonica suma. Pero el marqués de Baztán té un sogre que no li vé d' aquí... un sogre molt Cayo, considerat com el Rey dels estampilladors. Y quan se té un sogre aixis, tot se vessa. No hi ha res que m' agradi tant com l' abstenció dels liberals dinásticos. Aquest es el camí que han de seguir. El día que s' abstinguin d' intervenir totalment en la política nacional, haurán satisfet els desitjos del país. Encare que, si no ho fan ells de bon grat, el país els hi obligará per forsa. La Xina s' desperta, la Xina ansia entrar resolta-ment en la moderna civilización. Y pera alcansarho, s' acaba d' establir la ensenyansa obligatoria, castigantee ab severitat als pares que en el terme d' un any no compleixin aquest precepte. Ja veuran com Espanya será l' únich país del món que, en materia d' instrucció, quedará per sota del nivell dels xinos.

SOLUCIONS A LO INSERTAT EN EL ULTIM NUMERO. 1.ª XARADA. — In di fer-en-ci-a. 2.ª ANAGRAMA. — Agna — Gana. 3.ª TARJETA. — El padrón municipal. 4.ª JERRO NUMERIC. — Cumberland. 5.ª CONVESSA. — Rosa. 6.ª GEROGLIFICH. — Tres per sis divuit.

SOLUCIONS A LO INSERTAT EN EL ULTIM NUMERO. 1.ª XARADA. — In di fer-en-ci-a. 2.ª ANAGRAMA. — Agna — Gana. 3.ª TARJETA. — El padrón municipal. 4.ª JERRO NUMERIC. — Cumberland. 5.ª CONVESSA. — Rosa. 6.ª GEROGLIFICH. — Tres per sis divuit.

L' altre día en Lerroux ho deya ben clar. Encare que l' Sr. Salmerón reunexi l' Assamblea, ell no consentirá que hi prenguin part alguns dels diputats republicans que han sigut elegits á Catalunya. Desde qu' en Lerroux, reventat pel sufragi, ha deixat de ser emperador, vol exercir de Papa, donant y anulant patents de republicanisme. És un home terrible. Sí, senyors, es un home terriblement ridícul. No n's ha sorprés l' acta de senador concedida al Sr. Sol y Ortega pels elements d'en Romanones. L' actual company d' en Lerroux sempre ha sigut amich de caciquejar. Ho feya en temps d' en Rius y Taullet y d' en Planas y Casals. No es estrany que avuy ho repeteixi, per alló que diu el refrán: «Quien tuvo, retuvo.»

ENDEVINALLAS XARADA Una vocal es primera, un líquit veurás que t' dona prima-dos, qu' es nom que porta un carrer de Barcelona; es emblema segon quarta poética y musical; en bons techs no ha de faltarihi quarta-tercera en plural. El meu total es un arbre fruiter y símbol de pau; lector, si un xiquet rufiás, ben prompte m' has de trobar. COLL DE CLAU CRIDA INCOMPENSIBLE Se fa saber que al carrer del Total, número 100, s' ha

ANAGRAMA Anant á buscá un total que havia de menesté, una tot me sorprengué que m' va fer bastant de mal. CINCH CAPS DE FUSTA DEL BARRALÓ TARGETETA MARIA TONGO Formar ab aquestas lletres degudament combinadas el títul de una sarsuela castellana. TRES CALANDRIS DE MASNOU LOGOGRIFO NUMERIC 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0.— Poble catalá. 6 7 5 0 0 3 4 8 0.— » 2 5 0 0 8 5 6 5.— Carrer de Barcelona 0 3 9 2 8 3 6.— Poble catalá. 7 6 3 4 0 3.— » 5 7 8 0 3.— » 0 5 9 3.— » 1 5 0.— Animal. 2 8.— Nota musical. 1.— Consonant. MOXA SOKA Y C.ª GEROGLIFICH I O D T A B S N O O O A G A F ANLL R I JOSEPH GORINA ROCA

CORRESPONDENCIA Caballers: Jaime Cuando, Miquel Serrats y Camps, Una masquefina, Una propietaria, Isidro Juliá, Un antilerrouxista, Gaume Vernet Cuando, Guillem C. Miquel, F. Arnau Cortina, H. Nadal (a) Capitá Miranya, A. Roca Coll, Un anti maurista, Ramiro Espinosa y Weys ..., Dos aficionats de Tárrega, Un amich de n H. Nadal, Enrich Bonagarriga (a) Suat, Un anti-liliput, y Fadri de Sabu: Casi res. Caballers: R. Lafitte Bernaus, Ferré de ca la Pepa, Amadeu Nadal, Mr. Germain Lacai, Moka Soka y C.ª, N. Clotet Marqués, Tres calandris de Masnou, y R. A. (a) Pau de las Calsas Curtas: Casi tot. Caballer: Joan Vallés: Fa bé de recordarm'ho. Ja anirà quan sigui ocasió.— T. C.: No n's agrada.— C. Cunill de Bosch: No m' ha convensut... Ah, y aquell Uurs está mal aplicat. Convé fixarshi.—Jaume M. Serví: Si pogués aprofitarlo, de bona gana ho faria.— G. Perocafó & Ras: Que poca inventiva! — Quimet de la Bohemia: Llástima que l's xistes no sigan massa nous.— Joan M. (Manlleu): Enterats, y té bastanta rahó.— R. Aregall: Agrahim la remesa. Farem els impossibles per complaurel.— E. Duc Salvat: Lo qu' es de la pedregada no l' salva ni Santa Bárbara.— F. Bosch y Montanya: Aixó son cosas vellas.— Aguillets: Agrahexo el saludo y li torno. Mil mercés també pel treballat, que entra en cartera.— Rosa Pons: Tenim Bondat, pero no tanta.— P. Vallsespínos Casas: Gracias y rebut.— Tonet Cagaferro: No va.— Un sarauhista xián: No serveix.— H. Ll: No podem publicar la carta que n's envia, per ser d' escás interés general. Imprempta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Olim, número 8 Tinta Ch. Lorilleux y C.ª